

Advokat har på sin fritid närvarat vid förhör med en vän som misstänktes för [brott] och då även legitimerat sig med sin advokatlegitimation. Prövning av om advokaten genom sitt agerande har åsidosatt god advokatsed.

Disciplinnämndens beslut

Disciplinnämnden tilldelar advokat A erinran enligt 8 kap. 7 § andra stycket rättegångsbalken.

Bakgrund

Polismannen X har varit förundersökningsledare i ett ärende gällande [brott]. A har närvarat på platsen i samband med att den misstänkte skulle höras.

Anmälan

X har i anmälan som inkommit till Advokatsamfundet och i efterföljande handlingar riktat anmärkningar mot A och anfört följande.

I samband med att en person skulle höras som misstänkt i ett ärende gällande [brott] [i X-stad] så kom den misstänktes kompis ut från en bar. Kompisen legitimerade sig som A. A legitimerade sig även som advokat och sa att han ska företräda misstänkt i förhöret, vilket den misstänkte godtog.

A bedömdes vara märkbart påverkad av alkohol då han precis kommit ut från en bar, hade vinglig gång och stank sprit ur munnen.

I förhörssituationen så hade A svårt att lyssna på förhørsledaren och försökte vid upprepade tillfällen kliva emellan och svara på frågor som var riktade till misstänkt. A upplevdes som oprofessionell i rollen som försvarare i ett brottmålsärende.

Advokatens yttrande

A har tillbakavisat anmärkningarna och anfört i huvudsak följande.

Det stämmer att han var på platsen och att hans vän kom att misstänkas för [brott]. Det bestrids dock att han närvarat i egenskap av advokat samt att han skulle varit berusad.

Den aktuella kvällen åt han middag med sina vänner på ett café []. Han hade inte druckit någon alkohol. [] När demonstrationståget korsade restaurangen gick vännen ut varpå tumult uppstod. Polisen kom till platsen för att förhöra vännen som hade blivit misstänkt för [brott]. Vännen bad honom närvara vid förhöret i egenskap av vän och vittne då denne kände sig trygg med honom där. Polisen motsatte sig inledningsvis detta. När han ombads legitimera sig använde han sin advokatlegitimation. Polisen uppfattade det då felaktigt som att han närvarade i egenskap av advokat.

Han har ingen klientrelation till vännen och har inte fakturerat honom för att närvara vid ett förhör. Den misstänkte har heller inte begärt honom som sin privata eller offentliga försvarare. Förhöret fortlöpte som vanligt. Det bestrids att han skulle ha svarat på frågor i den misstänktes ställe eller att han varit berusad då han inte druckit alkohol alls. Möjligtvis var han trött på grund av en lång arbetsvecka.

A har inkommit med skriftliga vittnesattester från tre vänner som var tillsammans med honom på restaurangen under den aktuella kvällen. I samtliga tre vittnesattester intygar respektive vän på heder och samvete att han närvarat den aktuella kvällen samt att A upplevts som nykter och inte berusad.

Nämndens bedömning och beslut

Polismannen X har riktat anmärkningar rörande hur A har utfört ett uppdrag, där han företrätt en misstänkt person vid ett misstankeförhör. A har tillbakavisat anmärkningarna och har därvid anfört bland annat att han inte närvarat vid förhöret i egenskap av advokat utan enbart som stöd åt den misstänkte som var en nära vän.

Vad nämnden först har att ta ställning till är om As agerande utgör advokatverksamhet. Att en person är närvarande som vittne och stödperson vid ett misstankeförhör utgör inte nödvändigtvis advokatverksamhet, även om personen i fråga är advokat.

Av utredningen i ärendet, och särskilt As egna uppgifter, framgår dock att polisen inledningsvis motsatt sig att A skulle närvara på detta sätt. Sedan A på plats legitimerat sig för polisen och därvid visat sin advokatlegitimation, godtog emellertid polisen att A fick närvara vid förhöret. Härigenom finner nämnden det visat att A utövat advokatverksamhet.

Nämnden konstaterar vidare att As agerande, sett till omständigheterna, även gett polisen anledning att uppfatta att A uppträtt som advokat och därmed utövat advokatverksamhet, med de konsekvenser detta för med sig vad avser iakttagande av det advokatetiska regelverket. Det förhållandet att A gör gällande att hans agerande baserades på vänskap och därmed inte ska bedömas som advokatverksamhet, är ägnat vilseleda och att beröva klienten det skydd och de privilegier som följer med advokatuppdraget. Att agera på detta sätt utgör ett brott mot god advokatsed.

Nämnden tilldelar därför A erinran enligt 8 kap. 7 § andra stycket rättegångsbalken.

Vad gäller det sätt på vilket A uppträtt vid förhöret med den misstänkte, finner nämnden att det mot As förklaringar och lämnade uppgifter inte är tillförlitligen styrkt att A åsidosatt god advokatsed i detta avseende.